

Петко Р. Славейков

Лисица и обезяна (маймуна)

В един събор на безсловесните животни играла маймуната и като им дошло угодно, направили я цар. Лисицата в завиданието си, като видяла месо в някоя клетка (капан), повела маймуната и я завела при него. „Намерих – казала – това съкровище и не дръзнах да го бутна, защото законът поръчва на царя да ся даде“ и подканвала я като цар да задигне съкровището. Маймуната безмислено пристъпила и като ся уловила в клетката, мъмряла на лисицата, че я излъгала. А тя и рекла: „О, маймуно, ти като имаш таквози безумие, как ще бъдеш цар на безсловесните?“

Които предприемат някои работи безмислено, изпадат в злочестие.

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Калина Григорова
Ползван източник: Петко Р. Славейков, „Съчинения“, т. 4, „Български писател“, С.
1979.

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/4088>]